

Evert Platje: 'Overleven' Uitgeverij Boekscout, Soest 2015 ISBN: 9789402214208 Zie ook: www.boekscout.nl (Angst/TBC/ Zorginstellingen/ Coping/ ED)

Soort boek/ziekte stijl:

Boek van 220 pagina's waarin Evert Platje beschrijft hoe hij opgroeide in een kroostrijk ,arm gezin, aanvankelijk in de Jordaan in Amsterdam, maar als zijn vader een baan in Utrecht kan krijgen, in Utrecht. Een groot deel van het boek gaat over het overleven van de Tweede Wereldoorlog, de honger, armoede, streken die zij uithaalden, zoals het proberen te stelen van broden.

Na verloop van tijd worden zijn broer en hij bij mensen op het platteland ondergebracht. Hoewel hij er aanvankelijk tegenop zag, beschrijft hij deze periode als een goede tijd bij plezierige mensen, deze periode heeft voorkomen, zo schrijft hij, dat hij crimineel zou zijn geworden. Aan het eind van de oorlog wordt het gezin herenigd en gaat Evert van huis uit werken. Hij blijkt echter besmet te zijn met TBC en wordt daarvoor opgenomen in een sanatorium.

Vanaf pagina 187 licht hij deze periode toe, gaat in op de kwajongensstreken die zij als patiënten uithaalden, het strenge regime van de Diaconessen, de behandelmethoden uit die tijd. Hij zal er achttien maanden verblijven. Het boek eindigt wanneer Evert uit het kuuroord wordt ontslagen.

Over de schrijver:

Evert Platje (1932) groeide op in een gezin met negen kinderen en woont nu in Nieuwegein. Hij is getrouwd met Yvonne Tienhoven.

<http://www.detweedeverdieping.nu/kunst-cultuur/auteurs/galerij-auteurs/item/evert-platje>

'Ik ben geboren op 7 februari 1932 in Amsterdam. Hartje Jordaan, omgeving Willemstraat. In 1938 verhuisde ik met mijn ouders en vier broers en vier zussen naar Utrecht. Ik heb daar mijn gehele jeugd gewoond. Ook de oorlog met al zijn verschrikkingen heb ik daar meegemaakt. Nu woon ik al vele jaren in Nieuwegein. Ik ben gaan schrijven, geïnspireerd door 70 jaar bevrijd te zijn van een monster. Daarmee in de veronderstelling te zijn dat het goed zou zijn om de huidige generatie een spiegel voor te houden dat vrijheid in woord en gebaar niet voor een iedereen vanzelfsprekend is. Ik meende dat mijn geschiedenis, zoals op papier gesteld, het beste tot zijn recht zou komen als het in een verhaalvorm geschreven zou zijn. (Opvallend dat diverse personen het ook als zodanig gelezen hebben)'

Zie ook: <http://www.freddieverrijk.com/welkom-op-onze-weblog>

Wat viel op:

Dit boek gaat voor een groot deel over het leven van Evert Platje gedurende zijn jeugd en de tweede wereldoorlog. Daarnaast levert de periode die hij in het Sanatorium doorbracht een duidelijk beeld van het regime dat er heerste, het leven op zaal en mede patiënten die de sfeer bepaalden, de strenge leefregels en datgene wat patiënten onderling uitspookten en beschrijft hij angsten, onder andere voor de ziekte.

Citaten:

Pag.18: ' In maart 1938 is de Jordaan vervangen door de wijk Lombok in Utrecht.'

Pag.73: 'Ik tracht op mijn zwerftochten vader te ondersteunen met het vinden van eten. Het lukt wel eens om een boer die aan het oogsten is te verleiden mij toestemming te geven om restanten te mogen oprapen.'

Pag.154-155: 'Ik vraag Piet waarom wij niet mogen klimmen op de plaats die hij aanwees. Ik laat je wat zien, waar je nooit met iemand over mag praten. Beloof je dat? Dat beloof ik. Het doet mij sterk aan Pieter denken, bij een soort gelijke situatie: Het luisteren naar Radio Oranje. Wat ik overigens veel later heb vernomen. Piet loopt naar de plek, waar wij niet mogen klimmen. Hij gaat bij een steunbalk staan die tot het dak reikt. Hij begint aan de rechterzijde van de balk het hooi in de diepte te verwijderen, tot hij op een houten schot stuit. Dan graaft hij verder in de breedte tot er een deurtje verschijnt. Het deurtje is ongeveer een meter breed en hoog. Hij opent het deurtje en ik kijk naar een flinke partij wapens. Goh, Piet, gauw wegdoen! Ik besef bij het zien van deze wapens, waarom Piet zo dringend vroeg het aan niemand te vertellen. Maar ik besef ook dat ik deelgenoot ben geworden van een groot geheim. Ik heb in de tijd dat ik in Beerzerveld ben al meer opgevangen uit steelse gesprekken dan goed voor mij is. Ik vermoedde al dat er ondergronds werk werd verricht.'

Pag.160: 'Midden in de nacht wordt er hard op de ramen gebonsd en wordt er in het Duits geschreeuwd. Wat, dat versta ik niet. Johan fluistert: 'Niks zeggen, kruip onder het bed, vlug.' We kruipen onder het bed en wachten af. Ook Johan schijnt het niet te verstaan. Als alles rustig blijft en wij de Duitsers horen weglopen, kruipen wij onder ons bed vandaan en stappen weer in bed. Tante en Oom zijn ook vreselijk geschrokken. Van slapen komt niet veel meer.'

Pag.187-188: 'Ik stap mijn bed in, sluit mijn ogen en trek me terug in mijn eigenwereld. Dat zal nog vele malen gebeuren tijdens het verblijf in het sanatorium. Ik ben als burger op mijn bestemming gekomen. Als zesde patiënt van kamer 26. Ik krijg een nachtkastje, eettafeltje, een urinaal en een sputumpot.(...) Ik word ingelijfd in de reglementen van het kuuroord, het sanatorium. Volledige bedrust, rug en schouders plat op het matras. Urinaal gebruiken. Sputumpot gebruiken voor opgehoeste slijm. Zakdoek gebruiken bij het hoesten. Wassen in zittende houding, het bovenste deel zelf, het onderste deel oor de verpleging. De grote boodschap op het toilet. Heen en onmiddellijk terug in bed.'

Zie ook; <http://www.freddieverrijk.com/citaten>

Recensies/Extra:

<http://www.freddieverrijk.com/reacties>

31-1-2015 13:51 | Door: R. Nijssen: 'Inmiddels het hele boek gelezen. Dit boek heeft de verwachtingen waargemaakt. Snel en direct geschreven over de periode voor, tijdens en na WOII. Prachtige sfeertekening van deze periode. (...) Hij heeft een voor hem niet zo prettige periode in mooie bewoordingen aan het papier toevertrouwd, zodat het voor iedereen een boeiend verhaal is.'

25-3-2015 18:05 Gert- Jan van Beek: 'Hallo Evert Platje. Mijn complimenten. Als je op zo'n leeftijd, van 83 jaar, herinneringen op kan halen die 70 jaar geleden plaats hebben

gevonden dan vraagt dat om diep respect. (...) Hoe goed heb jij je als twaalf jarige jongen
geweerd in een tijd van honger, geweld, kou en vervuiling. Als je dan na die
verschrikkelijke periode een rustig verblijf van enkele maanden Beerzerveld en weer
terug bent in de groep wordt je opnieuw geconfronteerd met iets verschrikkelijks, zoals
een Tuberculose besmetting. Die jouw opnieuw plaats in een omgeving van kommer en
kwel en waar de dood ook aanwezig is. Evert Platje! Ik wens je het allerbeste en vele
succesvolle reacties.'